

romajo ravno na plesišče, kjer so plesali, da se je zemlja tresla — celo noč in še drugi den, ne vem, kako dolgo, ker sem moral popred oditi, žrli so in upili, kakor da bi se bila zbrala divja zverina — brez pameti. Tako pa obhajajo Marječani navadno svojo službo božjo. Ako očitnega plesa ni, si pa neki napravijo doma ples, ter plešejo gospodinje s svojimi hlapci in vinčarji, da se vse kadi. Človek bi si ne mislil, da bi se med ondotnimi blagimi ženami „take“ našle. Po takih dogodkih se ne čudim več, da Marječani kmete zaporedoma na boben devajo, ker tako radi na boben plešejo. Z.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na političnem nebu je postalo kalno. Minister za trgovino, baron Pino je stopil iz ministerstva. Zakaj? O tem se veliko ugiblje, bržkone pa je imel več uzrokov za to, med njimi utegne že tudi njegova naredba biti, vsled katere bi ravnatelja poštne hranilnice sicer svitli cesar imenovali, toda bil bi samo trgov. ministru odgovoren in bi torej preveč moči imel; tega pa drugi ministri niso trpeli. Kdo da bo naslednik ministra, se ne ve; pravijo, da utegneta dva biti, eden za trgovino, drugi pa za občni promet. — V drž. zboru so vzprejeli z veliko večino predlog, da se Scharschmidov načrt gledé nemščine izroči odseku, v katerem bi 36 udov sedelo. Tega odseka še niso volili in se torej ne more še sklepati, kaka osoda da čaka uni načrt. Mnenja poslancev, tudi teh na desnici, gredó si navzkriž in mu bode torej le dotični odsek odločil osodo. — Znana prijateljica Slovencev, Graška „Tagespost“ prinaša oklice nekega Finka, v katerem vabi vse nemške ultrajce, naj vstopijo v starokatoliško cerkev, češ, da ona reši zaterano nemštvo iz rok českih in slovenskih žrcov. No, mi menimo, da bode ta čuden klic nemškega ščinkovca ostal le „glas upijočega v puščavi“. — Koroškim Nemcem ne ugaja jezikovni predlog, kajti daje bojda preveč pravic Slovincem in ga imajo za nevarnega Nemcem. V tem je sicer nekaj resnice, toda le toliko, da nimajo dosedmal Slovenci nobenih pravic na Koroškem. — Na Dunaju je imel 11. t. m. ženski oddelek šulvereina zbor, a nastal je kmalu tak hrup, da je vladni komisar zborovanje prepovedal; ženski oddelek se je pa raji razrušil, kakor da bi v svojo vrsto judinje sprejemal. — Gornjeavstrijska dežela izgubila je imenitnega moža, dekana pl. Pflügelna. Mož je imel velik upliv v drž. in dežel. zboru in je torej lahko umeti, da je glas o njegovi smrti vse tamošnje domoljube bitko presunil. — V Trstu se je dr. Bazzoni odpovedal županstvu, bojda zato, ker ga vlada tako dolgo ni predložila v potrjenje. Mož nagiba se k irredentovcem. — Predsednik naj-

višje sodnije v Zagrebu, dr. Radivojević prosi za pokojnino in ljudje spravljajo to v dotiko s pravdo zoper dr. Starčevića in dr. Gržanića. Madjari s poslednjo razsodbo neki niso zadovoljni.

Vnanje države. Mirovna pogodba med Srbi in Bolgari že ima svoje podpise in ste se vsled tega že obe deželi jeli razoroževati. — Bolgarski knez terja, da ga sultan imenuje za nedoločen čas generalnim guvernerjem Vzhodnje Rumelije, vsled prejšnje pogodbe med njim in Turčijo pa bi se samo za 5 let imenoval. Tega seveda sultan ne bode storil pa tudi velesile bi temu ne pritrdile. — Dosedanje ministerstvo (Garašanin) odstopi in kralj bode, kakor se poroča, Piročancu dal nalog sestaviti novo ministerstvo. Če se to obistini, začne Srbija novo notranjo in unanjo politiko, ali pa ji priinese taka več sreče, kakor sedanja, za to ni veliko upanja. — Na Grškem še vedno rožljajo z vojnim orožjem ali sedaj uvidi že ljudstvo samo, da je za vojsko vse prepozno. Grška sama ne more se biti s Turčijo. — V Peterburgu bavi se posebna komisija s poljskimi zadevami, carjev stric, vel. knez Konstantin ji je na čelu. Njej pa hodi za to, da najde način do sporazumljenja med Rusi in Poljci. Nasvetovati hoče za prvo, da se v Poljskem vpeljejo porotna sodišča in daje poljskim občinam večja samouprava. — Nedeljski počitek menijo tudi Rusi postavno skleniti, vendar pa se oni v tem ne bojé izreči nedeljskega praznovanja. Nekje drugje pa so se bili tega hudo bali. — Bismarku se ni posrečilo vpeljati monopola za žganje, zato pa se vedno preganja kat. duhovnike, če pridejo kje na pomoč v sosednjo faro in beró tam sv. mešo ali delé kak zakrament. — Pruski škofje so v lepem pismu odgovorili papežu na njih pismo ter se zahvaljujejo za pohvalo, katero so sv. Oče nemškim katolikom izrekli. — Francozi še niso dali slová misli na maščevanje nasproti Nemčiji in če gre v tem nemškim listom verjeti, vedno vtrjujejo svoje meje na stranéh Nemčije. — Gladstone hoče Ircem dati lasten držav. zbor in gledé držav. vprašanj bi Irci pošiljali poslance v držav. zbor. — V birmaških krajih se je unela huda ustaja zoper angleške vojake; pravijo, da so je Kitajci krivi in če je to resnica, ne bo je zlehka konec.

Za poduk in kratek čas.

V krčmi mesto pri službi božji.

Minilo je že mnogo let, kar je na Nemškem eno manjših državic vladal starpreoster vojvoda, ki je veliko držal na red in poštenje v svoji deželi. Ta je bil slišal, da kmetje iz neke vasi v nedeljo ne, da bi šli k božji službi v cerkev, hodijo pa radi v krčmo ter ondi žganjičijo,

klafajo in drugim ljudem pohujšanje dajejo. Vojvoda, ki ni bil vaju dolgo tuhtati, po kateri postavi da bi se kakošnji nered odpravil, ampak je samo odločno zapovedoval in prepovedoval in tako je moralo biti, sklenil je tudi ta nered hitro odpraviti.

Prvo nedeljo potem se vojvoda ogrne v star ponošen plašč, pritisne si širok klobuk na glavo ter gre v omenjeno ves, da bi se osebno prepričal, kaj da je na tej govorici resnice. Ko proti vesi gre, je ravno k božji službi zvonilo, pa on ne gre v cerkev, ampak v krčmo, kder je res našel okoli mize družbo kmetov, ki so pili in se pogovarjali, ne da bi se kateri za zvonjenje in za božjo službo zmenil. Vojvoda, katerega pa seveda niso v njegovi ponošeni obleki spoznali, vsede se k njim ter se začne z njimi pogovarjati, kakor bi bil iz njihove družbe.

Na mizi je stala velika steklenica žganja, katero je ravno vzel na vojvodovi desnici sedeč kmet, in ko je iz nje pil, dal jo je svojemu desnemu sosedu govoreč: „Daj dalje okoli!“ Ta je storil ravno tako, kakor prejšnji; vzešši steklenico je pil iz nje ter jo dal sosedu govoreč: „Daj dalje okoli!“ Tako je šla steklenica iz roke v roko ter prišla do kmeta, ki je sedel vojvodu na levici. Ko se je ta napil, ponudil jo je tudi vojvodu, naj pije. Ta je sicer steklenico vzel, povohal in pogledal v njo, pa ni pil, ampak dal jo je spet svojemu levemu sosedu rekši: „Zdaj pa jo daj po tej strani dalje okoli!“ Sosed se ni dal siliti, ampak vzešši steklenico je pil ter dal dalje okoli, dokler ni prišla spet do kmeta, ki je sedel vojvodu na desnici; tudi ta je pil, potem pa nepoznanemu vojvodu ponudil piti.

Vojvoda je vzel steklenico, pa spet ni pil, tudi je ni dalje dal, ampak pred sebe na mizo jo je postavil, potem pa stegnivši desnico je svojemu desnemu sosedu tako gorko zaušnico dal, da se je skoro pod mizo zvrnil, zraven pa je rekel: „Daj dalje okoli!“ Kmet je po konci skočil, da bi dobljeno zaušnico z obrestmi povrnil, pa tudi nepoznani vojvoda je vstal, kmeta ostro pogledal in še ostreje zaukazal: „Daj dalje okoli!“ Med tem pa je svoj plašč toliko odgrnil, da so vsi videli zvezde in križce na njegovih prsih in meč ob strani ter so videli, s kom da imajo opraviti. Ker so poznali strogost svojega vojvode, zgubili so takoj ves pogum, in brez obotavljanja je dal desni vojvodov sosed gorko zaušnico svojemu sosedu rekši: „Daj dalje okoli!“ In kakor prej steklenica, tako je šla zdaj zaušnica od kmeta do kmeta, dokler je ni dobil kmet vojvodi na levici na levo uho, v tem pa mu je že vojvoda na desno priložil drugo zaušnico rekši: „Zdaj pa jo daj po tej strani dalje okoli!“ In tako je šla po drugi strani zaušnica okoli, vojvoda pa je med tem odšel in prestrašene kmete pustil premišljevat

o pomenu teh zaušnic. Kmalu je bilo vsem jasno, zakaj so dobili svoje zaušnice in ker so vedeli, da se z ostrim vojvodom ni šaliti, ni več nobeden kmet šel med božjo službo v krčmo žganja pit, ampak vsi so z drugimi kristijani šli v cerkev k božji službi, kakor je vseh poštenih kristijanov sveta dolžnost. J. S.

Smešnica 11. Dva berača se srečata, kar vpraša drug drugega: „Koliko si pa dobil pri onem bogatem umazancu?“ — „E, koliko“, odgovori ta, „štiri umazane krajcarje mi je dal, ta stiskač“. Ves začuden, da je njegov tovariš tako malo dobil pri tako bogatem posestniku, mu pravi: „O da bi ga božja kazen zadela!“ Oni, ki je dobil štiri krajcarje, pa ga potolaži rekoč: „Priatelj, le tiho bodi, ga je že zadela, ukradel sem mu tri srebrne žlice.“

Razne stvari.

(K odborovi seji družbe duhovnikov) prihodnji torek, t. j. 23. t. m. ob 11. uri prepoldnem v kn. šk. pisarni č. gg. odbornike vljudno vabi predstojništvo.

(Podpora.) Svitli cesar so za pogorelce na Gorici 400 goldinarjev odločili iz lastnega premoženja.

(Izvolitev.) Državni zbor je gospoda dr. Ferd. Dominkuša, odvetnika v Mariboru in dež. poslanca za Celjsko skupino, zopet v drž. sodišče izvolil.

(O d l o č n o.) Bauernverein za Mariborsko okolico, odkar drži Schönerer nad njim svojo roko, nabéra udov tudi izmed slov. kmetov, toda včasih naleti pri njih hudó. Tako je tovnj srenjsko predstojništvo na Remšniku bauernvereinovo povabilo odločno odbilo češ, da katoliški Slovenci, Njih veličanstvu udani Avstrijci ničesar ne iščejo pri nemško-liberalnem bauernvereinu. Take brce treba mu je in naj jo dobi povsod, kjer se bi oglasil.

(Imenovanje.) Obče priljubljeni g. A. Reich, pristav pri c. kr. davkarskem nadzorništvu v Celji, izvrsten slovenski rodoljub, postal je „kasa-oficijal“ v Gradeu. Kakor se Slovenci veselimo, da je naš rojak dobil to službo, moramo pa tudi javno izraziti svoje obžalovanje, da našo domovino zapusti imenovani gospod. Pri celjskih Slovencih ostane vedno v najboljšem spominu.

(Smrt rodoljuba.) V Celji je umrl 6. marca t. l. gosp. Anton Grabič, hišni posestnik v Celji. Ranjki je zložil mnogo slovenskih pesmic; več se jih je objavilo v „Novicah“. Bil je slovenski rodoljub, da malo takih. Ob lanskih volitvah za državni zbor so ga morali voditi ter mu pomagati z močno roko, da se je držal po koncu ter mogel oddati svoj glas za lovenskega kandidata. Naj v miru počiva!